

The Social Life of Film

— a celebration of nomadism —

film live music

13 &

14

september

2024

Oostende

Ostend

KAAP kleinVerhaal Elysée het strand/the beach de zee/the sea

www.monokino.org

Shhh is het enige festival dat zijn liefde verklaart aan stille film én aan de zee. Deze zesde editie staat in het teken van *The Social Life of Film*, een internationale bijeenkomst van nomadische filmplatforms uit verschillende hoeken van de wereld. De eerste editie van *The Social Life of Film* werd vorig jaar georganiseerd in Kopenhagen door PRISMS en Terrassen, dit jaar brengt Monokino het overleg naar Oostende. De afgelopen tien jaar was er een explosie van kleine, autonome, non-profit, nomadische vertoningsplatforms die regelmatig filmevenementen organiseren zonder

Shhh is the only festival that declares its love for silent films and the sea. This sixth edition is centred around *The Social Life of Film*, an international gathering of nomadic film platforms from different corners of the world. The first edition of *The Social Life of Film* was organised last year in Copenhagen by PRISMS and Terrassen. This year, Monokino is bringing the meeting to Ostend. Over the past ten years, there has been an explosion of small, autonomous, non-profit, nomadic screening platforms that regularly organise film events without having their own location. *The Social Life of Film* brings together 25* of these nomadic platforms in Ostend.

What binds these organisations is their event-driven nature, often a specific and personal focus from which their programs originate, a strong commitment, but also a tendency to operate with limited resources, which creates fragility and sometimes leads to a short lifespan. The aim of the gathering is to create a network of shared knowledge and experience, and to initiate a broader conversation about the necessity of a more inclusive film culture.

eigen locatie. *The Social Life of Film* brengt 25* van deze nomadische platforms samen in Oostende. Wat deze organisaties verbindt is een evenementieel karakter, vaak een specifieke en persoonlijke focus van waaruit de programma's vertrekken, een groot engagement, maar ook zijn het vaak werken met weinig middelen, wat hen fragiel maakt en daardoor soms ook leidt tot een korte levensduur. De opzet van de bijeenkomst is een netwerk van gedeelde kennis en ervaring te creëren en een breder gesprek te voeren over de noodzaak van een meer inclusieve filmcultuur. Naast de ontmoeting met elkaar, willen we dit weekend enkele van deze boeiende organisaties voorstellen aan een breder publiek. We vroegen hen een programma te maken dat vertrekt van de principes van *Shhh*, – stille film en de zee – maar daarnaast ook de eigenheid van hun werking laat zien. We tonen deze editie eindelijk weer films op het strand, en sommige vertoningen worden begeleid door muzikanten of vertellers. *Shhh* is dan ook allesbehalve 'stil'.

* anorak (Berlin), Beforeforgetting (Copenhagen), Birdie Num Num (Barcelona), blue screen (Brussels), Cinema Fulgor (Odemira), Cinema Galleggiante (Venice), Cinema Parenthèse (Brussel), HÆRK (Oslo), Kinoautomat (Ghent), LaborBerlin (Berlin), Liberated Film Club (London), Lumière (Sevilla), Mascara Film Club (London), Monokino (Oostende), Nomadica (Bologna), Non-Aligned Film Archives (Paris/Rennes), Other Cinemas (London), Polar Film Lab (Tromsø), PRISMS (Oslo), Sharna Pax (Copenhagen/London), Sinema Transtopia (Berlin), Terrassen (Copenhagen), The Camelia Committee (Beirut/Oslo), Walden (Stockholm), WET (Rotterdam)

Shhh & The Social Life of Film wordt georganiseerd door Monokino in samenwerking met KAAP.

Shhh & The Social Life of Film 2024 is een initiatief van/is an initiative of: Monokino in samenwerking met/in collaboration with: KAAP en kleinVerhaal. **Programmatie/Programming:** anorak (Johanna Markert and Lukas Ludwig), Cinema Fulgor (Sílvia das Fadas), Cinema Parenthèse (Nicky Hamlyn and Arindam Sen), Monokino (Anouk De Clercq, Godart Bakkers, Xavier Garcia Bardon), The Camelia Committee (Mira Adoumier, Carine Doumit and Nour Ouayda), Non-Aligned Film Archives (Annabelle Aventurin and Léa Morin), Walden (Martin Greenberger). **Coördinatie/Coordination:** Anouk De Clercq, Ditte Claus, Godart Bakkers and Tinne Zenner. **Productie/Production:** Bob Mees, Charlot Vanthournout, Jef De Clercq, lau persijn, Pieter Vierstraete. **Grafisch ontwerp/Graphic design:** Michaël Bussaer. **Webdesign:** Dominique Callewaert. **Socials:** Cynthia Vandenbruaene. **Met de steun van/With the support of:** Vlaamse gemeenschap, Nederlandse Ambassade, VAF, caruur, OCA, KAAP, kleinVerhaal, project94, nw-aalst. **Met veel dank aan/With many thanks to:** Arsenal, Canyon Cinema, Cinematheque16, Light Cone, Marian Goodman Gallery, OHK, Oostende, sixpackfilm, Steven Jacobs, de kunstenaars, de vrijwilligers en alle mensen die aan deze editie hebben meegewerkt/the artists, the volunteers and all the people who collaborated on this edition.

In addition to getting acquainted with each other, we are also happy to introduce some of these exciting platforms to a broader audience. We asked a few of them to create a program based on the principles of *Shhh* – silent film and the sea – but also to showcase the uniqueness of their platform. For this edition we will show films on the beach, with some screenings accompanied by musicians or storytellers. *Shhh* is anything but 'silent.'

20:00

KAAP: Zeedijk, Koning Boudewijnpromenade 10

The Camelia Committee presents: *one sea, three seas*

- *one sea, three seas*, Live performance by The Camelia Committee 2024, 4:3, Color, MiniDV to Digital HD, Silent, Live Readings and Sounds, 40'

22:00

Strand / beach, t.h.v./near Surfclub Inside Outside * **

Cinema Fulgor presents: *The Sea Oracle*

- *Looking at the Sea*, Peter Hutton, USA/IR, 2001, 16mm, color, b&w, 15'
- *What the Water Said, Nos.4-6*, David Gatten, USA, 2006-2007, 16mm, color, 17'
- *The Green Ray*, Tacita Dean, UK, 2001, 16mm, color, 2'30"

* Bij slecht weer gaat het programma door in KAAP
 ** Er is niet zoiets als slecht weer, enkel ongeschikte kleding...

* In case of bad weather, the program will take place in Kaap.
 ** There is no such thing as bad weather, only unsuitable clothing...

20:00

The Camelia Committee presents:
one sea, three seas

one sea, three seas is een live film-performance door The Camelia Committee (Nour Ouayda, Carine Doumit en Mira Adoumier), gebaseerd op acht videotapes uit de periode 2014 tot 2018. Elke tape bevat beelden van de Middellandse Zee, meer specifiek van een klein deel van de kust rond

Beiroet. Samen vormen deze beelden *one sea, 10 seas* (2019), een film van Nour Ouayda, mee geschreven en gemonteerd door Carine Doumit. *one sea, three seas* werd speciaal gemaakt voor *Shhh*, in deze performance herbekijkt The Camelia Committee het werk uit 2019, waarbij de nu stille beelden van de zeeën worden begeleid door live vertellingen en soundtrack, op zoek naar sporen van wat de personages in de film “verschijningen” noemen.

The Camelia Committee (Beiroet/Oslo) bestaat uit Mira Adoumier, een onderzoeker, filmmaker, beeldend kunstenaar; Carine Doumit, die films schrijft en monteert, evenals korte teksten en verhalen; en Nour Ouayda, een filmmaker en filmprogrammatrice. Samen vormen ze The Camelia Committee, waarbij ze de verschillende relaties tussen beeld, tekst, stem en geluid onderzoeken door middel van schrijven, filmen en filmprogrammering.

one sea, three seas is a live film-performance by The Camelia Committee (Nour Ouayda, Carine Doumit & Mira Adoumier), starting with eight tapes dating from 2014 to 2018. Each tape contains footage of the Mediterranean Sea, more precisely of a small section of the coast around Beirut. Edited together, these images form *one sea, 10 seas* (2019), a film by Nour Ouayda, co-written and edited by Carine Doumit. *One sea, three seas* is specially developed for *Shhh*, in this film-performance The Camelia Committee revisit the 2019 work, accompanying the now silent images of the seas with live readings, looking for traces of what the characters in the film call “apparitions”.

The Camelia Committee (Beirut/Oslo) is Mira Adoumier, a researcher, filmmaker and visual artist. Carine Doumit writes and edits films. She also writes short texts and short stories. Nour Ouayda is a filmmaker and film programmer. Together, they form The Camelia Committee, exploring the multiple relationships between image, text, voice and sound, through writing, film-making and film programming.

22:00

Cinema Fulgor presents:
The Sea Oracle

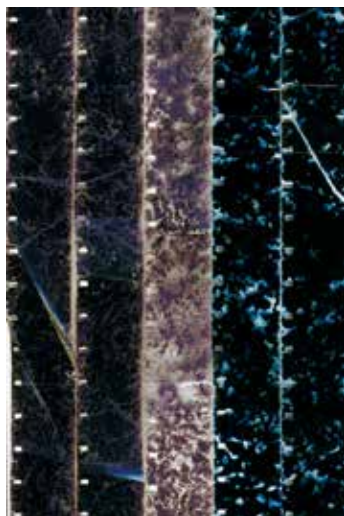
Laten we samenkomen bij de zee, zei ze.
Natuurlijke magie die verschijnt en verdwijnt,
golf na golf, opgeroepen, opgewacht.
Laten we samen naar de zee kijken, zei ze.
Van het betoverende water zoals gezien door Peter
Hutton, aan de westkust van Ierland,
tot de oceanische inscripties die door de zee zijn
teruggegeven aan David Gatten voor de kust
van North Carolina, tot de ongrijpbare laatste
straal van de stervende zon die Tacita Dean
heeft gevangen aan de westkust van Madagaskar.
Laten we luisteren naar het water, zei het water.
Ontembaar, jagend, heroverend.

Van de aarde tot de zee: Onvergankelijkheid.
From the river to the sea: Turbulentie.
Ten einde raad, zijn we op zee,
een gesmoorde droom.
Een onvoorzien geloof in wat we zien.

The Green Ray, Tacita Dean, UK, 2001, 16mm, color, 2'30"

CINEMA FULGOR is een bioscoop met mobiele
wortels, een zwerver door de ruimtelijke constellatie
van Baixo Alentejo (Portugal). Als cinema-compost

What the Water Said, Nos.4-6, David Gatten

Let us gather by the sea, she said.
Natural magic appearing and
disappearing, wave after wave,
summoned, awaited for.
Let us look together at the sea,
she said.
From the alluring waters as
seen by Peter Hutton from the
west coast of Ireland, to the
oceanic inscriptions returned by
the sea to David Gatten off the
North Carolina coast, towards
the elusive last ray of the dying
sun Tacita Dean has captured
in the west coast of Madagascar.
Let us listen to the water,
the water said.
Untameable, haunting, reclaiming.

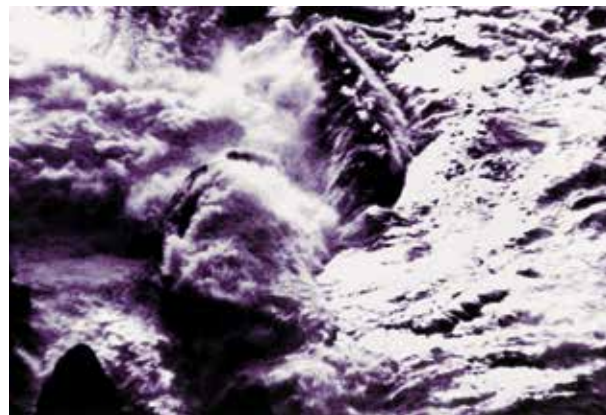
From the earth to the sea:
Impermanence.
From the river to the sea:
Turbulence.
At a loss, we at sea, a smothered
dream.
An unforeseen belief in what we see.

CINEMA FULGOR is a cinema
with mobile roots, a wanderer
through the spatial constellation

en cinema-zaad, wil het deelnemen aan de con-
structie van een levende en autonome landelijkheid,
die diverse en verspreide gemeenschappen oproe-
pen en voeden, door cinema voor te stellen als een
gemeenschappelijke en ecologische ervaring.

CINEMA FULGOR is cyclisch zoals de sei-
zoenen: de vertoningen zijn maandelijks en komen
uit een uitgebreide cinegeografie en tijdelijkheid.
De meest spontane en unieke Projecções Bravias
("Verwilderde vertoningen") ontstaan net zo vaak
als er allianties worden geweven en gevoed.

Koppig en orakelend, beperken de vertoningen
zich niet tot de filmzaal. Ze kunnen plaatsvinden
in het bos, in een vallei, aan de oever van een rivier,
in mijnen, op pleinen, in silo's en kelders, in een
veelheid van open en gastvrije ruimtes.

Looking at the Sea, Peter Hutton, USA/IR, 2001, 16mm, color, b&w, 15'

Door het cultiveren van beeldende kunst en
geluid wil CINEMA FULGOR een experimentele
praktijk van micropolitiek zijn, in voortdurende en
resonerende metamorfose, met het risico op verlies.

of Baixo Alentejo (Portugal).
Cinema-compost and cinema-seed,
it intends to participate in the
construction of a living and auto-
nomous rurality, to summon and
nourish the diverse and dispersed
communities, proposing cinema
as a communal and ecological
experience.

CINEMA FULGOR is cyclical
as the seasons: its screenings are
monthly and come from a vast
cinegeography and temporality.
The most spontaneous and
unique Projecções Bravias (Feral
Screenings) spring up, as often as
alliances are woven and nurtured.

Unsubmissive and oracular,
it is not restricted to the screening
room. It can take place in the
forest, on the plains, on the banks
of a river, in mines, squares, silos
and cellars, in a plurality of spaces
of hospitality.

By cultivating the visual and the
sound arts, CINEMA FULGOR
wishes to be an experimental prac-
tice of micropolitics, in continuous
and resonant metamorphosis, at
risk of dis-possession.

* Bij slecht weer gaat het programma door in KAAP

** Er is niet zoiets als slecht weer, enkel ongeschikte kleding...

* In case of bad weather, the program
will take place in Kaap.

** There is no such thing as bad weather,
only unsuitable clothing...

14:00 kleinVerhaal: Sint-Sebastiaansstraat 16

Cinema Parenthèse & Walden present: *Sea Sights*

- *Knitting Pattern Series: Cornish, Yorkshire, and Norfolk Knitting Patterns*, Jennifer Nightingale, UK, 2016-2024, 16mm to Digital, color, 11'
- *Voiliers et coquelicots*, Rose Lowder, FR, 2002, 16mm, color, 3',
- *Movie Watching*, Jun'ichi Okuyama, JP, 1982, 35mm to 16mm, b&w, 12'
- *Images Of Asian Music (A Diary From Life 1973-74)*, Peter Hutton, USA, 1974, 16mm, b&w, 26'
- *Notes on the Passage of Time*, Arthur and Corinne Cantrill, AUS, 1979, 16mm, color, 13'
- *Verge – for my sisters*, Amy Halpern, USA, 2022, 16mm, color, 5'

16:00 kleinVerhaal: Sint-Sebastiaansstraat 16

Non-Aligned Film Archives presents: *Le cinéma manquant de Madeleine Beauséjour (The Missing Cinema of Madeleine Beauséjour)*

- Clip from an amateurfilm (holidays with a group of friends) in Normandie, Madeleine Beauséjour, FR, 1966, 3'
- Clip from *Étrange, Étrangers*, Marcel Trillat en Frédéric Variot, FR, 1970, 43"
- Clip from *Obsèque des maliens d'Aubervilliers*, Journal Télévisé, INA, FR, 1970, 1'
- *Journées portes ouvertes à Drancy, Révo Afrique*, Madeleine Beauséjour, Claude Reznik, Jean Denis Bonan, et coll, FR, 1972, 18'
- *Koman i lé la sours*, Madeleine Beauséjour, FR/La Réunion, 1987, 26'

20:00 Elysée: Christinastraat 18

anorak presents: *Untitled (Trust)*

- *Before I Got My Eye Put Out*, Emily Dickinson, 1862, read by Julie Harris, audio, sound, no image, 66'
- *Negative Hands (workers in song flicker remix)*, James Richards, DE, 2024, digital, b&w, 13'
- *Ruhe auf der Leinwand (Silence on the Screen)*, Friedl vom Gröller, AU, 2014, 16mm to digital, colour, 1'30"
- *Karmel Dachau*, Andrea Büttner, DE, 2019/2022-23, digital, color, 49'13"

22:00 Elysée: Christinastraat 18

Monokino presents: *Sunrise: A Song of Two Humans*

With live music by nykolaes and Daniel Paul + Party with dj lau

- *Sunrise: A Song of Two Humans*, Friedrich Wilhelm Murnau, USA, 1927, 16 mm, b/w, 97'

14:00

Cinema Parenthèse & Walden present: *Sea Sights*

Het programma brengt de curatorische interesses van Walden (Zweden) en Cinema Parenthèse (België) samen langs de thematische lijn van zee en stilte. De zee biedt zich aan als een horizon van gedachten, aanjager van bewegingen, bron voor verkenningen, en als aanstichter van liminale observaties.

Knitting Pattern Series, Jennifer Nightingale

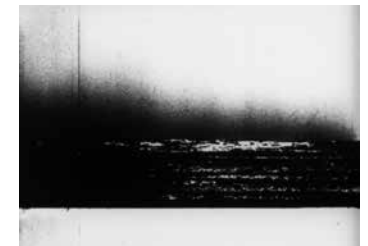
In de *Knitting Pattern series*, gebruikt Jennifer Nightingale single-frame productietechnieken om breipatronen uit Guernsey te vertalen naar een systeem van één steek per filmframe. De films, opgenomen en gemonteerd op locatie in de vissersdorpen waar de patronen vandaan komen, “breien” gebaren, landschap en film als een materieel object samen, waardoor de patronen opnieuw worden verankerd in hun oorspronkelijke locaties. Door (a)ritmische vibraties tussen klappen en zeilboten creëert Rose

Voiliers et coquelicots, Rose Lowder

The program converges the curatorial interests of Walden (Sweden) and Cinema Parenthèse (Belgium) along the thematic lines of sea and silence. The sea offers itself as a horizon of thoughts, generator of movements, inspiration for materialist explorations, and inducers of liminal perceptual states.

In the *Knitting Pattern series*, Jennifer Nightingale uses single-frame production techniques to translate Guernsey knitting patterns on a system of one stitch to one frame of film. The films, shot and edited on location in the fishing villages from where the patterns derive, “knit together” gesture, landscape, and film as a material object, re-embedding the patterns into their sites. Employing (a)rhythmic oscillations between poppies and sailboats, Rose Lowder’s *Voiliers et coquelicots* creates an elastic sense of time and movement using multiple exposures and her signature single-frame technique.

Movie Watching, Jun'ichi Okuyama

In *Movie Watching*, Jun'ichi Okuyama’s richly striated film, we see an infinite horizon and continuous waves, rendered using collage and vertical image shifting. Peter Hutton’s film *Images of Asian Music: A Diary from Life* functions as an antidote to the formal agitation in the other

Lowder's *Voiliers et coquelicots* een rekbaar gevoel van tijd en beweging met behulp van meervoudige belichtingen en haar kenmerkende single-frame techniek. In *Movie Watching*, de rijkelijk gelaagde film van Jun'ichi Okuyama, zien we een oneindige horizon en continue golven, weergegeven met behulp van collage en verticale beeldverschuiving. De film *Images of Asian Music: A Diary from Life* van Peter Hutton fungeert als een tegengif voor de formele onrust in de andere films. De contemplatieve stemming, het weloverwogen tempo en de trage shots benadrukken de vertraging terwijl het kijken wordt geprivilegieerd. In *Notes on the Passage of Time* nemen Arthur en Corinne Cantrill scènes van een lange laan die naar de zee leidt om een speelse studie te maken van gestolde temporaliteiten, van kleurscheiding, seizoenen, en het verstrijken van een dag. De film *Verge – for my sisters* van Amy Halpern is een reis die begint in de golven, door rotsen en woestijn voert en terug naar de zee, met twee glorieuze onderbrekingen in twee prachtige zonsondergangen – op land en op zee.

Notes on the Passage of Time, Arthur and Corinne Cantrill

Het programma neemt een dynamische en polyvalente benadering en bekijkt de zee, haar weergave en perceptuele indrukken vanuit het oogpunt van formele experimenten die mechanismen van camera-montage omvatten, werken met perforaties, kleurscheiding, tijdsverloop, en eigenaardige portretten.

Images Of Asian Music, Peter Hutton

Verge – for my sisters, Amy Halpern

films. Its contemplative mood, deliberate pacing, and shots of lingering duration emphasises deceleration while privileging the primordial act of looking. In *Notes on the Passage of Time*, Arthur and Corinne Cantrill take scenes from an avenue leading to the sea to embark on a playful study of coagulated temporalities, of Colour Separation, Seasons, and the passing of a day. Amy Halpern's film *Verge – for my sisters* is a journey that begins in the waves, travels through rocks and desert and back to the sea, with two glorious departures in two gorgeous sunsets— on land and on sea.

Taking a dynamic and polyvalent approach, the program looks at the sea, its depiction and perceptual imprints from the vantage point of formal experimentations encompassing mechanisms of camera editing, working with perforations, color separation, time-lapsing, and quaint portraiture.

Walden

Sinds de start van het project in 2012 heeft Walden geprobeerd te opereren op de productieve kruispunten tussen documentaire en experimentele vormen, om het werk van internationale filmmakers en kunstenaars, die zelden aandacht krijgen in het gangbare Zweedse discours, te contextualiseren, terwijl we ook verborgen geschiedenissen en verhalen proberen bloot te leggen over wat er in onze eigen achtertuin gebeurt. Belangrijk hierbij is de vertaling van belangrijke theoretische en essayistische teksten, maar ook de heruitgave van archiefstukken en moeilijk te vinden documenten. In het verlengde en in dialoog met het tijdschrift hebben we vertoningen en presentaties georganiseerd en deelgenomen aan workshops, zowel in Zweden als internationaal.

Cinema Parenthèse

Cinema Parenthèse is een collectief van schrijvers, programmatoren en filmmakers dat sinds 2018 in Brussel experimentele filmvertoningen organiseert en dialogen stimuleert. De meeste leden zijn rond dezelfde tijd naar de stad gemigreerd en het collectief is ontstaan uit een gedeelde interesse in de geschiedenis van experimentele films. In de beginjaren was Parenthèse een nomadisch project dat vertoningen organiseerde op uiteenlopende locaties zoals musea, galerieën, tentoonstellingsruimten en conventionele bioscopen voordat het zijn huidige thuis vond in iMAL – Centrum voor nieuwe media en digitale kunsten in 2021. De huidige leden zijn Wendy Evan, Els van Riel, Nicky Hamlyn, Daniel A. Swarthnas en Arindam Sen.

Walden

Since embarking on the Walden project in 2012, Walden has tried to operate at the productive intersections between documentary and experimental forms, to contextualise the work of international filmmakers and artists who rarely get attention in the general Swedish discourse, while also trying to uncover hidden histories and narratives of what's been going on in their own backyard. Important for Walden, has been the translation of key theoretical and essayistic texts, but also the republishing of archival and hard to find documents. As a continuation and in dialogue with the magazine, Walden has organised screening series, presentations, and participated in workshops, both in Sweden and internationally.

Cinema Parenthèse

Cinema Parenthèse is a collective of writers, programmers, and filmmakers that has been organising experimental film screenings and fostering dialogues around them in Brussels since 2018. Most of its members had migrated to the city around the same time and it came into being from a shared interest in the history of experimental films. In the initial years, Parenthèse was a nomadic project that hosted screenings in venues as diverse as museums, galleries, art exhibition spaces, and conventional cinemas before finding its current home at iMAL – Centre for new media and digital arts in 2021. Its current members are Wendy Evan, Els van Riel, Nicky Hamlyn, Daniel A. Swarthnas, and Arindam Sen.

16:00

Non-Aligned Film Archives presents:
Le cinéma manquant de Madeleine Beauséjour
(*The Missing Cinema of Madeleine Beauséjour*)

Non-Aligned Film Archives is voor ons [Léa Morin en Annabelle Aventurin] een collectieve curator- iële- en onderzoeksruimte gewijd aan het opnieuw samenstellen van de onvolmaakte geschiedenis van cinema, in het bijzonder die van ongebon- den cinema's (die zich afzetten tegen dominante visies en vormen). Voor deze sessie gewijd aan de Réunionese filmmaker, filmeditor en activiste Madeleine Beauséjour, wilden we onze gebaren en blikken richten op haar gekwetste reis en de stiltes rond haar leven. We streven ernaar om van deze sessie een narratief te maken dat het verhaal van ons onderzoek verweeft met beelden, filmfragmen- ten en getuigenissen die we hebben verzameld.

Koman i lé la sours, Madeleine Beauséjour

Feministe, activiste, filmmaakster en redactrice Madeleine Beauséjour (1946-1994) is een onop- vallende figuur over wie weinig bekend is, ook al stond ze midden in de politieke en sociale strijd van de 20e eeuw. Naast haar verschillende (vaak clan- destiene) politieke activiteiten streed Beauséjour onvermoeibaar voor de rechten van immigranten- gezinnen in Frankrijk en was ze een van de oprich- ters van Révolution Afrique (1969), een politiek

Non-Aligned Film Archives is, for us [Léa Morin and Annabelle Aventurin], a collective curatorial and research space dedicated to reassembling the unfinished sto- ries of cinema, particularly those of non-aligned and obstructed cinemas (opposed to dominant visions and forms). For this ses- sion dedicated to the Réunionese filmmaker, editor, and activist Madeleine Beauséjour, we wanted to direct our gestures and gazes towards her wounded journey and the silences surrounding her life. We aim to make this session a narrative that intertwines the story of our investigation, collect- ed images, film excerpts, and testimonies we have gathered.

Feminist, activist, filmmaker and editor Madeleine Beauséjour (1946-1994) is a discreet figure about whom little is known, even though she was at the heart of 20th century political and social struggle. Amongst her various (often clandestine) political activ- ities, Beauséjour fought tirelessly for the rights of immigrant fam- ilies in France and was a founder of Révolution Afrique (1969), a political collective engaged in training the revolutionary advance guard in African countries. She also held links with numerous international movements including the Black Panthers, who financed

Koman i lé la sours, Madeleine Beauséjour

Koman i lé la sours, Madeleine Beauséjour

collectief dat zich bezighield met het opleiden van de revolutionaire voorhoede in Afrikaanse landen. Ze had ook banden met tal van internationale be- bewegingen, waaronder de Black Panthers, die eind jaren 1960 haar filmproject in Senegal financierden. Beauséjour richtte een opleidingscentrum op voor activisten uit migranten-hotels in Seine St Denis en filmde hun strijd gedurende vele jaren. De film die ze gepland had werd nooit afgemaakt en de kilo- meters filmstock die ze maakte zijn nu verloren ge- gaan. Hoewel ze veel als editor werkte, regisseerde ze slechts één film, de korte film *Koman i lé la sours* (1987), waarvan in dit programma een nieuwe re- stauratie wordt gepresenteerd. Beauséjour, een in-

her film project in Senegal at the end of the 1960s. Beauséjour set up a training school for activists from immigrant hostels in Seine St Denis and filmed their struggles for many years. The film she had planned was never finished and the miles of film stock she accu- mulated have now disappeared. Although she worked extensively as an editor, she only directed one film, a short, *Koman i lé la sours* (1987), a new restoration of which is presented within this programme. A native of Réunion Island, Beauséjour campaigned for the production of films in Creole and had a feature film project set on Réunion, *Johnny et Omblin*, which was never made. She com- mitted suicide in 1994.

We have conceived this screening as an evocation of Beauséjour's career and her many rebellious lives. Our research is an attempt to get closer to her and to learn more about this hidden female figure; an absentee from our histo- ries of cinema. We hope this research and this program might serve as a restitution and provide an opportunity to imagine together what her cinema might have been. In doing so we will screen differ- ent clips of films and footage she either edited, shot, or in which she appears, as :

- Clip from an amateurfilm (holidays with a group of friends) in Normandie (1966, 3')
- Clip from *Étrange, Étrangers*, Marcel Trillat et Frédéric Variot (1970, France, 43")
- Clip from *Obsèque des maliens d'Aubervilliers*, Journal Télévisé, INA, (1970, France, 1')

Journées portes ouvertes à Drancy, Révo Afrique, Madeleine Beauséjour, Claude Reznik, Jean Denis Bonan, et coll

woonster van het eiland Réunion, zette zich in voor de productie van films in het Creools en werkte aan een filmproject dat zich afspeelde op Réunion, *Johnny et Omblin*, dat echter nooit werd gerealiseerd. Ze pleegde zelfmoord in 1994.

We hebben deze vertoning opgezet als een evocatie van Beauséjour's carrière en haar vele rebelse levens. Ons onderzoek is een poging dichterbij haar te komen en meer te leren over deze verborgen vrouwelijke figuur; een afwezige in onze filmgeschiedenis. We hopen dat het onderzoek en dit programma kan dienen als een restitutie en een gelegenheid om samen te verbeelden wat haar cinema had kunnen zijn. Om dit te bereiken zullen we verschillende clips vertonen van films en beelden die zij monteerde, opnam of waarin zij voorkomt, zoals:

- Clip uit een amateurfilm (vakantie met een groep vrienden) in Normandië (1966, 3')
- Clip uit *Étrange, Étrangers*, Marcel Trillat en Frédéric Variot (1970, Frankrijk, 43")
- Clip uit *Obsèque des maliens d'Aubervilliers*, Journal Télévisé, INA, (1970, Frankrijk, 1')
- *Journées portes ouvertes à Drancy, Révo Afrique* van Madeleine Beauséjour, Claude Reznik, Jean Denis Bonan en collectief (1972, Frankrijk, 18')
- *Koman i lé la sours* (1988, Frankrijk, La Réunion, 26')

Met dank aan de Cinémathèque de Toulouse, Talitha, Raphaël Grisey, Gilles de Staal, Richard Copans, Tangui Perron, Selven Naidu, Wally Fall, Laurent Pantaléon en alle andere mensen die sporen met ons hebben gedeeld.

Journées portes ouvertes à Drancy, Révo Afrique, Madeleine Beauséjour, Claude Reznik, Jean Denis Bonan, et coll

- *Journées portes ouvertes à Drancy, Révo Afrique* from Madeleine Beauséjour, Claude Reznik, Jean Denis Bonan and collective (1972, France, 18')
- *Koman i lé la sours* (1988, France, La Réunion, 26')

With thanks to the Cinémathèque de Toulouse, Talitha, Raphaël Grisey, Gilles de Staal, Richard Copans, Tangui Perron, Selven Naidu, Wally Fall, Laurent Pantaléon and all the other people who have shared traces with us.

20:00

anorak presents: *Untitled (Trust)*

Negative Hands (workers in song flicker remix), James Richards

Er is meer dan één soort stilte in dit programma. De schreeuwende stilte van James Richards' digitale remake van Tony Conrad's baanbrekende flicker-film, met daaroverheen de Engelse ondertitels van Marguerite Duras' *Les mains négatives* (1979) — een evocatie van afwezigheid en aanwezigheid, een eindeloze roep om liefde. Er is de stille getuigenis van een gemeenschap nonnen in het karmelietenklooster Heilig Blut [Kostbaar Bloed], opgericht in 1964, gelegen naast het monument van het concentratiekamp Dachau. De nabijheid van een locatie die zo doordrenkt is van geschiedenis, waar bijna tweehonderdduizend mensen een onbegrijpelijk lijden ondergingen, was een bewuste keuze van de karmelietessen. Andrea Büttner gaat in gesprek met hen. De film getuigt van twee vormen van stilte — een van contemplatie en een van medeplichtigheid. De geconcentreerde stilte op het scherm in Friedl vom Gröllers gelijknamige film van een geschilderd portret van een naamloze vrouw staart anderhalve minuut lang terug naar het publiek. Door middel van toe-eigening, de heroriëntatie van blikken en het genuanceerde gebruik van filmtechnieken,

There is more than one kind of silence in this programme. The screaming silence of James Richards's digital remake of Tony Conrad's seminal flicker film, overlaid with the English subtitles of Marguerite Duras's *Les mains négatives* (1979) — an evocation of absence and presence, an endless cry for love. There is the silent testimony of a community of nuns at the Carmelite convent Heilig Blut [Precious Blood], founded in 1964, located next to the Dachau Concentration Camp Memorial. The proximity to a location so steeped in history, where almost two hundred thousand people experienced incomprehensible suffering, was an intentional choice by the Carmelite nuns. Büttner seeks a dialogue with them. The film bears witness to two modes of silence—one of contemplation and one of complicity. The concentrated silence on the screen in Friedl vom Gröllers' eponymous portrait of a painted portrait of an unnamed woman stares back at the audience for one and a half minutes. Through acts of appropriation, the redirection of gazes, and the nuanced navigation of cinematic means, these works engage in a delicate and profound exercise in trust, inviting the viewer to confront silence as an action performed, rather than a passive condition.

Karmel Dachau, Andrea Büttner

bewegen deze werken zich in een delicate en diepgaande oefening in vertrouwen, waarbij ze de kijker uitnodigen om stilte te confronteren als een actie in plaats van een passieve toestand.

“Elke leegte (niet geaccepteerd) produceert haat, zuurheid, bitterheid, wrok. Het kwaad dat we wensen voor dat wat we haten, en dat we ons inbeelden, herstelt de balans. [...] De verbeelding, gevuld met de leegte, is in wezen een leugenaar. Het rekent af met de derde dimensie, want alleen echte objecten hebben drie dimensies. Het rekent af met meervoudige relaties.” (Simone Weil, *Zwaartekracht en genade*, 1947)

Ruhe auf der Leinwand (Silence on the Screen), Friedl vom Gröller

anorak is een artistiek-curatorieel collectief, een non-profit organisatie (Kunstverein) geleid door Lukas Ludwig en Johanna Markert. anorak biedt een ruimte voor oprechte en wederzijdse uitwisseling, die kunstenaars in staat stelt om hun werk te produceren, te presenteren en kritisch te bespreken. Gevormd door langdurige samenwerkingen met kunstenaars en culturele initiatieven, ontwikkelen ze unieke presentatievormen met een focus op kunstenaarsfilm en video, geluid en performance.

Recente en aankomende presentaties omvatten samenwerkingen met Rosa en Dylan Aiello, mint, Stockholm; Ora Clementi, Composite: Moving Image Agency & Media Bank, Artist Film

“Every void (not accepted) produces hatred, sourness, bitterness, spite. The evil we wish for that which we hate, and which we imagine, restores the balance. [...] The imagination, filler up of the void, is essentially a liar. It does away with the third dimension, for only real objects have three dimensions. It does away with multiple relationships.” (Simone Weil, *Gravity and Grace*, 1947)

anorak is an artistic-curatorial collective, organised as a non-profit organization (Kunstverein) co-directed by Lukas Ludwig and Johanna Markert. anorak offers a space for sincere and mutual exchange, enabling artists to produce, present, and critically discuss their work. Shaped by long-term collaborations with artists and cultural initiatives, they develop unique presentation formats with a focus on artists' moving image, sound, and performance.

Recent and upcoming presentations include collaborations with Rosa and Dylan Aiello, mint, Stockholm; Ora Clementi, Composite: Moving Image Agency & Media Bank, Artist Film Workshop, Melbourne (both upcoming); James Richards, Kunsternes Hus, Oslo, 2024; and others. Since 2022 anorak has been running an independent art space of the same name in Berlin-

Karmel Dachau, Andrea Büttner

Karmel Dachau, Andrea Büttner

Workshop, Melbourne (beide binnenkort); James Richards, Kunsternes Hus, Oslo, 2024; en anderen. Sinds 2022 runt anorak een onafhankelijke kunst-ruimte met dezelfde naam in Berlijn-Tempelhof, die dienst doet als tijdelijk productieplatform, locatie, studio, club, tuin, keuken, karaokebar en residentie voor een groeiende gemeenschap van lokale en internationale kunstenaars.

Tempelhof, which serves as a temporary production platform, venue, studio, club, garden, kitchen, karaoke bar, and residency for a growing community of local and international artists.

22:00

Monokino presents:

Sunrise: A Song of Two Humans

With live music by nykolaes and Daniel Paul

+ Party with dj lau

We vertonen een 16mm print uit de collectie van Cinémathèque16, Parijs

We will show a 16mm print from the collection of Cinémathèque16, Paris

Sunrise: A Song of Two Humans is volgens film-historicus William K. Everson “het absolute hoogtepunt van de stille-filmkunst”. Komende uit Duitsland, bracht Murnau het Duitse expressionisme uit de jaren 1920, met zijn groteske decors en belichtingstechnieken, mee naar Hollywood voor *Sunrise*, zijn Amerikaans filmdebuut. De film is een tragisch liefdesdrama. Een eenvoudige boer heeft genoeg van het leven dat hij leidt, zijn vrouw, hun baby en de saaie routine van het boerenleven en wordt verliefd op een verleidelijk – maar verraderlijk – stadsmeisje. Zij overtuigt hem het roer radicaal om te gooien, door zijn boerderij te verkopen, zijn vrouw te vermoorden om vervolgens samen met haar verder te gaan. De man twijfelt wat te doen, tot het lot het roer in handen lijkt te nemen. Terwijl de man met zijn vrouw in een bootje rondvaart, steekt er een verraderlijke storm op ...

Sunrise: A Song of Two Humans, F.W. Murnau

De film beweegt zich van een sprookjesachtige weergave van het plattelandleven naar een

Sunrise: A Song of Two Humans is, according to film historian William K. Everson, ‘the absolute zenith of the art of the silent film’. Coming from Germany, Murnau brought 1920s German expressionism, with its grotesque sets and lighting techniques, to Hollywood for *Sunrise*, his American film debut. The film is a tragic love drama. A simple farmer is fed up with the life he leads, his wife, their baby and the dull routine of farm life and falls in love with a seductive – but treacherous – city girl. She convinces him to radically change course, selling his farm, murdering his wife and then moving on with her. The man hesitates what to do, when fate seems to take the helm. As the man cruises around in a boat with his wife, a treacherous storm raises ...

The film moves from a fairytale depiction of rural life to a dynamic portrait of the bustling modern American city. Its precious debut was a commercial flop, but some recognition followed when the film received a special Oscar at the first-ever Academy Awards for its unique and artistic production. The night of *Sunrise*’s New York premiere, Murnau’s film was not the only attraction. Instead of the usual stage shows and live orchestral accompaniment that brought spectacular premieres in the silent era, the evening instead promised a ‘full sound programme’ courtesy of Movietone technology. Thanks to this technology, *Sunrise* was one of the first feature films with a synchronised musical score and sound effects. This placed the film at a crossover between silent film and sound film. Not much later,

dynamisch portret van de bruisende moderne Amerikaanse stad. Het prachtige debuut was een commerciële flop, maar enige erkenning volgde toen de film op de allereerste Academy Awards een speciale Oscar kreeg voor de unieke en artistieke productie. De avond van de première van *Sunrise* in New York was Murnau’s film niet de enige attractie. In plaats van de gebruikelijke podiumshows en live orkestbegeleiding die spectaculaire premières in het stille tijdperk met zich meebrachten, beloofde de avond in plaats daarvan een “volledig geluidsprogramma” met dank aan de Movietone-technologie. Dankzij deze techniek, was *Sunrise* een van de eerste speelfilms met een gesynchroniseerde muzikale score en geluidseffecten. Hiermee plaatst de film zich op een schakelmoment tussen stille film en geluidsfilm. Niet veel later breekt de ‘talkie’ volledig door, een ontwikkeling die Murnau artistiek niet kan bijbenen. Enkele jaren na *Sunrise* komt Murnau tragisch te overlijden in een verkeersongeval op de Pacific Coast Highway. De dood van een van de grootste regisseurs van de vroege 20^e-eeuw, is tevens de dood van de stomme film.

Voor *Shhh* wordt er een nieuwe soundtrack gemaakt door nykolaes en Daniel Paul. Ze brengen zachte, half gesproken en half gezongen liedjes die gitaar en elektronische elementen combineren, soms in autotune, soms uit de toon vallend. Ze maken huiskamermuziek in het Engels en Nederlands met emotionele teksten. Hun stijl wordt omschreven als ‘neofolk’, waarmee ze de grenzen tussen authentiek en hedendaags, het viscerale en offbeat doorbreken. Verwacht rare pop, omgekeerde folk, emotionele teksten in het Nederlands en Engels. Iemand op een gitaar die huult. Een kabbelende zee. Zand onder je voeten. Zon in je ogen.

+ Party met dj lau.

lau is een filmmaker die graag in de DJ booth staat. Altijd geleid door emotie en experiment, omvat hun sonische universum een scala aan ritmes en genres.

Sunrise: A Song of Two Humans, F.W. Murnau

the ‘talkie’ breaks through completely, a development that Murnau cannot keep up with artistically. A few years after *Sunrise*, Murnau, tragically dies in a car-accident on the Pacific Coast Highway. The death of one of the greatest directors of the early 20th century, is also the death of silent film.

A new soundtrack is being created for *Shhh* by nykolaes and Daniel Paul. They play soft, half-spoken and half-sung songs that combine guitar and electronic elements, sometimes in autotune, sometimes out of tune. They make living room music in English and Dutch with emotional lyrics. Their style is described as ‘neofolk’, breaking the boundaries between authentic and contemporary, the visceral and offbeat. Expect weird pop, upside-down folk, emotional lyrics in Dutch and English. Someone on a guitar crying. A lapping sea. Sand under your feet. Sun in your eyes.

+ Party with dj lau.

lau is a filmmaker who likes to play in the DJ booth. Always guided by emotion and experiment, their sonic universe spans a range of rhythms and genres.

Vrijdag Friday

13.09.2024

20:00 KAAP: Zeedijk, Koning Boudewijnpromenade 10

The Camelia Committee presents: *one sea, three seas*

Live film performance by The Camelia Committee

22:00 Strand / beach, t.h.v./near Surfclub Inside Outside

Cinema Fulgor presents: *The Sea Oracle*

16 mm projection

Peter Hutton — David Gatten — Tacita Dean

Zaterdag Saturday

14.09.2024

14:00 kleinVerhaal: Sint-Sebastiaansstraat 16

Cinema Parenthèse & Walden present: *Sea Sights*

Digital and 16mm projection

Jennifer Nightingale — Rose Lowder — Jun'ichi Okuyama — Peter Hutton —

Arthur and Corinne Cantrill — Amy Halpern

16:00 kleinVerhaal: Sint-Sebastiaansstraat 16

Non-Aligned Film Archives presents: *Le cinéma manquant de*

Madeleine Beauséjour (The Missing Cinema of Madeleine Beauséjour)

Lecture performance + digital screening

20:00 Elysée: Christinastraat 18

anorak presents: *Untitled (Trust)*

Digital and 16mm projection

Emily Dickinson — James Richards — Friedl vom Gröller — Andrea Büttner

22:00 Elysée: Christinastraat 18

Monokino presents: *Sunrise: A Song of Two Humans*

With live music by nykolaes and Daniel Paul + Party with dj lau

16mm projection Friedrich Wilhelm Murnau

Met de steun van
With the support of

Viaanderen
verbeelding werkt

Office for
Contemporary
Art Norway

info + tickets: www.monokino.org

Festival pass: €35

Individuele programma's – individual programs:

Support: €12, Standard: €10, Reduction: €8, UiTPas kansentarief: €2